

Dr. Boga Bálint

(Budapest, 1938. 01. 05.)

Apai oldalról pedagógus dinasztiából származom.

Anyai oldalról a felmenők között előforduló irodalmi nevek (Andersen, Schiller) gyermekkoromtól meghatározták, hogy az irodalom világában otthon érzem magam.

16 éves korom óta írok verseket, ekkor már megjelent az egyik a pedagógusok lapjában. Első kritikussom a gimnáziumban *Eörsi István* volt.

Élethivatásomul az orvoslást választottam, mert ez az emberi élet összes területével kapcsolatban áll, és ez a gondolat vezetett el a gerontológiához is.

A *klasszikus versformát* (hexameter) kedveltem eleinte, majd a *szabadvers* lett gondolataim kifejezésére alkalmas forma, jóval később a *haiku* is, mint tömör, epigramma-szerű versalak. **Az utóbbi 20 évben elbeszéléseket** és élettéményeim, tapasztalataimat feldolgozó **esszéket is írok**.

Utóbbiakban **kiemelten foglalkozom az orvostudomány és a művészetek kapcsolatával**, ennek a témának több aspektusát dolgoztam fel” **Gyógyítás és szépség”** című kötetemben.

Tagja vagyok a Nagy Lajos Társaságnak.

Írásaim folyóiratokban (Magyar Napló, Napút, Bárka, Dunatükör, Ezredvég, Zempléni Múza, stb.) és antológiákban jelennek meg (az említett társaságok, Aposztróf, Accordia, Irodalmi Rádió, stb. antológiái).

Elemző *szakmai önéletrajzomat* a Semmelweis Kiadó adta ki: **A belgyógyásztól az öregedés tudományáig**.

Ott voltam a Magyar Orvosírók és Képzőművészek Körének megszületésénél, ezért alapító tagnak tartom magam. 2025-ben a MOÍKK 50. jubileumi konferenciáján, 50 éves tagságom elismeréseként **Örökös Tag** kitüntető címet kaptam.